

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs
Commissie Wetsvoorstellen

Ministerie van Financiën

Ingediend op <https://www.internetconsultatie.nl/kleineondernemersregeling2025>

Amsterdam, 20 januari 2022

Betreft: Reactie van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op de internetconsultatie Wet implementatie richtlijn kleineondernemersregeling

Geachte dames en heren,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennisgenomen van het ter internetconsultatie voorgelegde wetsvoorstel waarmee Richtlijn 2020/285 betreffende de kleineondernemersregeling wordt geïmplementeerd. De Orde vindt het een goede zaak dat door deze aanpassing de kleineondernemersregeling weer geschikt wordt gemaakt voor toepassing in een economie die de afgelopen jaren in hoge mate is geïnternationaliseerd. De mogelijkheid om de vrijstelling voor kleine ondernemers ook in andere EU-lidstaten dan de EU-lidstaat van vestiging toe te kunnen passen, draagt daarnaast bij aan het bereiken van een level playing field. Ook is het naar de mening van de Orde toe te juichen dat de periode gedurende welke een ondernemer bij overschrijding van de drempel of na een expliciete keuze de reguliere btw-regels verplicht moet toepassen of de vrijstelling verplicht moet toepassen is verkort. Dit brengt de ondernemers de nodige flexibiliteit.

De Orde zal in deze reactie allereerst ingaan op enkele punten uit de algemene toelichting uit de concept Memorie van Toelichting en vervolgens op de wetsartikelen en het bijbehorende artikelsgewijs commentaar.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

1

1. Algemene toelichting

Vaste inrichting als vestiging voor de kleineondernemersregeling?

Op pagina 3 van de concept Memorie van Toelichting staat vermeld dat het op dit moment nog niet vaststaat of een vaste inrichting als zodanig voor de toepassing van de kleineondernemersregeling kwalificeert als een ondernemer die is gevestigd in de lidstaat waar de vaste inrichting zich bevindt. Daarover vindt nog overleg plaats in Europees verband. De Orde merkt op dat het van belang is dat er tijdig duidelijkheid komt over hoe moet worden omgegaan met de situatie waarin sprake is van een vaste inrichting. Daarbij dient er in de visie van de Orde gekeken te worden naar twee verschillende situaties:

- De situatie waarin de ondernemer zijn hoofdhuis in een EU-lidstaat heeft gevestigd en een of meer vaste inrichtingen heeft in een andere EU-lidstaat.
- De situatie waarin de ondernemer zijn hoofdhuis buiten de EU heeft gevestigd en een of meer vaste inrichtingen heeft in een EU-lidstaat.

Naar de mening van de Orde zou in situatie 2 de ondernemer zonder meer in aanmerking moeten komen voor de vrijstelling voor kleine ondernemers in de lidstaat waar de vaste inrichting zich bevindt, zoals thans al het geval is, en via die lidstaat ook in aanmerking moeten komen voor toepassing van die vrijstelling in andere EU-lidstaten. Ook in de situatie onder 1 is de Orde van mening dat in een EU-lidstaat waar de vaste inrichting zich bevindt sprake is van vestiging van de ondernemer als bedoeld in de vrijstelling voor kleine ondernemers. Dit is immers thans ook het geval en met Richtlijn 2020/285 is niet beoogd dit te wijzigen. Ondernemers met een vaste inrichting in Nederland en ondernemers met hun hoofdvestiging in Nederland bevinden zich bovendien in eenzelfde positie. Als de ondernemer met vaste inrichting in Nederland geacht wordt een in het buitenland gevestigde ondernemer te zijn, dan betekent dit dat hij de vrijstelling voor kleine ondernemers in Nederland alleen mag toepassen indien hij een EU-omzet heeft van niet meer dan 100.000 euro. Dit terwijl de ondernemer die met zijn hoofdhuis in Nederland is gevestigd de vrijstelling mag toepassen ongeacht de hoogte van zijn EU-omzet. Dat zou leiden tot een ongelijke behandeling die in de visie van de Orde in strijd komt met de vrijheid van vestiging.

Aftrek van voorbelasting bij ondernemer die in Nederland de kleineondernemersregeling toepast, maar niet in andere EU-lidstaten

Op pagina 5 van de MvT staat vermeld dat een ondernemer die in Nederland de nieuwe kleineondernemersregeling, maar in andere lidstaten de algemene btw-regels toepast, geen recht heeft op aftrek van btw in Nederland, ook niet voor de voorbelasting die verband houdt met de belaste handelingen in het buitenland.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen (en het voortraject daarvan) vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn rechtszekerheid (waaronder terugwerkende kracht), verenigbaarheid met het recht, uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk en gevolgen voor het investeringsklimaat.

Dit omdat deze ondernemer in Nederland de vrijstelling toepast en is ontheven van administratieve verplichtingen, waaronder het doen van aangifte.

De Orde vraagt zich af of dit een juiste gevolgtrekking is. Het gaat hier om de toepassing van artikel 15 lid 2 onderdeel a Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: Wet OB 1968) zoals deze in het wetsvoorstel wordt aangepast. Ingevolge deze nieuwe bepaling kan btw in aftrek worden gebracht voor andere handelingen dan die zijn vrijgesteld krachtens artikel 284 Btw-richtlijn door de als zodanig handelende ondernemer buiten Nederland verricht, waarvoor recht op aftrek zou ontstaan indien zij in Nederland zouden zijn verricht. In de situatie waarin de Nederlandse ondernemer in Nederland voor de vrijstelling heeft gekozen zijn de handelingen die hij in het buitenland verricht niet krachtens artikel 284 Btw-richtlijn vrijgesteld. Deze uitzondering is dan ook niet van toepassing. Er moet gekeken worden of de handelingen als zij in Nederland zouden zijn verricht recht op aftrek zouden geven. Naar de mening van de Orde is dat het geval, omdat in de betreffende lidstaat niet is gekozen voor toepassing van de vrijstelling voor kleine ondernemers. Had de ondernemer dat voor die handelingen in Nederland ook niet gedaan dan had hij ook recht op aftrek gehad in Nederland. Door de positie die de staatssecretaris van Financiën inneemt voor deze situatie wordt tevens de coherentie tussen enerzijds het belast zijn van prestaties en anderzijds het in aftrek mogen brengen van de voorbelasting tenietgedaan. Omdat het in dit geval alleen gaat om in aftrek te brengen btw in Nederland en de ondernemer om die reden niet verplicht is aangifte te doen, kan de ondernemer er naar de mening van de Orde zelf voor kiezen of hij wel of niet aftrek claimt. In het geval dat hij de btw in aftrek wil brengen, zal hij alsnog aangifte moeten doen en de voorbelasting moeten splitsen in een aftrekbaar en niet-aftrekbaar deel. De ondernemer kiest dan zelf voor deze administratieve verplichtingen, waardoor dit naar de mening van de Orde niet bezwaarlijk is. Indien de staatssecretaris van Financiën vasthoudt aan de interpretatie als opgenomen op pagina 5, zou de Orde graag een nadere toelichting zien in de definitieve Memorie van Toelichting over waarom hij meent dat in deze situatie geen recht op aftrek bestaat.

2. Artikelsgewijs commentaar en wettelijke bepalingen

Artikel 25a lid 10 Wet OB 1968 en het commentaar hierop

Bij overschrijding van ofwel het Nederlandse drempelbedrag van 20.000 euro of in geval van niet in Nederland gevestigde ondernemers het drempelbedrag van 100.000 euro is direct vanaf de levering of dienst waarmee dit bedrag wordt overschreden btw verschuldigd. Het gevolg hiervan is dat verder in het lopende kalenderjaar en ook het kalenderjaar daarna de vrijstelling voor kleine ondernemers niet langer toegepast mag worden.

Nederland maakt hierbij dus geen gebruik van de in artikel 288bis Btw-richtlijn opgenomen coulancemaatregelen, waarbij bijvoorbeeld bij een overschrijding van maximaal 10 procent de vrijstelling toegepast mag blijven worden of bij overschrijding nog wel gedurende het lopende kalenderjaar de vrijstelling kan worden toegepast. Met name in een situatie van incidentele en eenmalige overschrijdingen kan een dergelijke regeling de ondernemer behulpzaam zijn. Nederland heeft hier klaarblijkelijk bewust niet voor gekozen. De Orde zou in de definitieve Memorie van Toelichting graag een toelichting zien over waarom hier niet voor gekozen is, mede indachtig dat van incidentele en eenmalige overschrijdingen sprake kan zijn met als gevolg dat de ondernemer dan het lopende en volgende jaar geen gebruik kan maken van de vrijstelling.

Artikel 25b Wet OB 1968 en het commentaar hierop

Artikel 25b Wet OB 1968 betreft de implementatie van een reeds in een beleidsbesluit opgenomen regeling waarbij een ondernemer met een geringe omzet tot maximaal 1.800 euro zich niet bij de Belastingdienst hoeft te melden, maar automatisch onder de vrijstelling voor kleine ondernemers valt indien hij zich niet al heeft gemeld bij de Belastingdienst of zich bij de KvK heeft ingeschreven of had moeten inschrijven.

Uit de opname van deze bepaling in dit wetsvoorstel leidt de Orde af dat niet is beoogd deze bepaling reeds nu al in de Wet OB 1968 op te nemen. Gelet op de rechtszekerheid, acht de Orde dat niet zo gelukkig. De Orde zou dan ook graag zien dat deze bepaling al eerder wordt opgenomen in de Wet OB 1968.

Artikel 25c lid 6 Wet OB 1968 en het commentaar hierop

In deze bepaling is opgenomen dat de inspecteur in bijzondere gevallen met het oog op het voorkomen van belastingontduiking of -ontwijking meer tijd mag gebruiken om controles uit te voeren. De toelichting op deze bepaling is summier, terwijl de gevolgen voor de ondernemer aanzienlijk kunnen zijn. Hij zal dan immers in de andere EU-lidstaat de vrijstelling voor kleine ondernemers niet kunnen toepassen. De Orde zou graag in de definitieve Memorie van Toelichting zien opgenomen in welke gevallen de Belastingdienst denkt een langere termijn nodig te hebben voor deze beoordeling en hoe het zit met de rechtsbescherming van de belastingplichtige. Het lijkt erop dat deze geen enkele mogelijkheid heeft om het (nog) niet nemen van de beslissing te laten toetsen in bezwaar of door een rechter, terwijl de lengte van de termijn waarbinnen de inspecteur een beslissing moet nemen volledig open wordt gelaten in geval van bijzondere gevallen.

3. Tot slot

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten. De Orde heeft geen bezwaar tegen publicatie van deze reactie.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs,

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen